

Beste Ronald en iedereen hier aanwezig,

Als je zus - en ook namens onze familie en mijn dochter hier ook aanwezig - wou ik je toch graag op dit mooi feest een paar woorden zeggen. Ik vind het zo fijn dat we hier allemaal samen je viering van 40 jaar priester kunnen vieren op zulk een zonnige dag.

40 jaar is een lange tijd. En wanneer ik terugblik tot voor de aanvang van die tijd herinner ik mij dat onze ouders aanvankelijk niet zo enthousiast waren over je wens tot priester gewijd te worden. Ze probeerden wel stilaan aan de idee te wennen maar ze begrepen toen dat ze hun zoon niet meer vaak zouden zien!

Dat was voor een deel ook zo. Met al je drukke bezigheden vond je niet de tijd om hen regelmatig een bezoekje te brengen. Maar wanneer ze werkelijk hulp nodig hadden, dan was je er!

En wat zouden mama en papa nu trots op hun zoon geweest zijn! Een zoon met zo vele talenten!... Het schrijven van enkele boeken, het regisseren van enkele toneelopvoeringen, het ombouwen van een parochiezaal tot feestzaal en mooie cafetaria, het inrichten van een deel van de pastorij tot mooie kapel, het begeleiden van groepen als reisleader tot zelfs in andere werelddelen, reeds jaren een prima kok, de functie van leraar, docent, inspecteur, directeur enz... En natuurlijk ook vooral hier pastor van de H. Hart parochie en van hoeveel andere parochies? En deken van een dekenij met hoeveel parochies?

Het aantal functies die je hebt bekleed en het aantal taken die je hebt opgenomen, dat is beslist zulk een lange lijst waar ikzelf nog niet van op de hoogte ben.

Misschien zul je dit allemaal niet graag aanhoren maar ik vind dat dit toch wel één keer mag onderstreept worden.

Maar zoals je wel weet, ben ik sinds vele jaren bezorgd over je gezondheidstoestand wegens je te hoge werkdruk! Meermaals heb ik een poging ondernomen om je dit te doen inzien. Maar uiteindelijk heb ik

begrepen dat dit toch geen zin had. Wanneer je een activiteit afbouwde, vond je er alweer een nieuwe uit!

Mijn broer Patrick en ik zijn dankbaar voor zulk een uitzonderlijke broer te hebben. Dankbaar zijn we ook voor de enorme inzet van zo vele mensen hier in de parochie. Zonder die uitzonderlijke hulp van jullie had Ronald nooit kunnen realiseren wat hij nu gerealiseerd heeft.

Bijzondere dank aan Marieke voor haar steun en het vele werk tijdens die vele jaren. Ook dank aan diegenen die steeds bereid waren de restaurantdagen tot een succes te maken. Dank ook aan diegenen die zich zo goed hebben ingezet en spijtig niet meer in ons midden zijn.

Ik wens jou, Ronald, en u allemaal nog een prachtige namiddag.

*Je zus Hedwige*